

Compendiosus tractat⁹ de arte loquen
di a tacendi. multū vtilis.

Oromā in dicēdo multi errāt. nec est aliq̄s
q̄ linguā suā ad plenū valeat domare. **D**icō
Jacobō hoc testāte qui dixit. **N**atura be
stiaꝝ a serpentū volucrū a ceterorū domat⁹ a natura
hūana. sed linguā suā nemo domare p̄t. **I**ō ego Al
bertanus breuiē doctrinā sup dicēdo atq̄ tacēdo uno
versiculō apprehensam tibi filio meo stephano tradere
curaui. versicul⁹ hic ē. **Q**uis. qd. cui. dicas. cur. q̄
mō. qn. reqr̄as. **V**erq̄ q̄ hec v̄ba in hoc versiculo cō
prehēsa p̄derosa sūt a ḡnialia a ḡnialitas parit ob
scuritatē. ut digestis de iure fisci. l. ita fidere. **I**ō il
la exponere ac p modulo mee scīetie. tīc; nō ad ple
nū p̄posui delucidare. **T**u igit̄ fili carissime cū loq̄
desideras a temetipso m̄ape debes ad exēplū galli q̄
anteq̄ cātet ter se cum alis p̄cutit in p̄ncipio. **I**taq̄
anteq̄ spūs ad os tuū v̄ba p̄ducat teipſū a oia ver
ba in hoc v̄ficulo posita reqr̄as. dico tibi ut nō sohū
q̄ras a teipſo. sed reqr̄as. v̄terq̄ q̄ras. na; ist⁹ reite
ratō; denotat. ut dicas reqr̄as. v̄terq̄ q̄ras. sic em̄ re
petere dī q̄s. hoc est v̄terq̄ petere. ita reqr̄ere dī q̄s. v̄
terq̄ q̄rere. **Q**uis es q̄ loq̄ris habz q̄nq̄ p̄ucta.
Primū punctū est.

Vreqr̄es in aio tuo q̄s es. q̄ loq̄ v̄elis v̄trū ist⁹
dictū ad te ptineat v̄l nō. Si nō. illi dō te im
miscere nō dēs. sicut em̄ p̄ leges. Culpa est imiscere
rei ad se nō ptinēti. ut dīc regula iuris. **I**ta culpa ē
loq̄ ill⁹ q̄d ad se nō ptineat. **V**n salo. in p̄ublīs dix̄
Sicut q̄ app̄hendit auribz canē. ita q̄ trāfit. a ipatiēs
comisce alteri⁹ rīpe. Et iefus fili⁹ sȳdrac dixit. De ea
re q̄ te nō molestat ne certauerit. **V**n q̄dā. Qd te nō
tagit hoc te nullaten⁹ angit. Que res tibi sumope
notāda est. qm̄ si de reb⁹ ad te nō ptinētib⁹ mimime
curaueris. magnā cordis a aīmi trāquillitatē tibi

a . jo

compabis. qd̄ egregie dicit metrista quidā. **P**acis
cat multū de paucis sumere cultū.

Secundū punctū est.

Reqras teipsū a teipso. An atiq̄ pturbatōne ai
capt⁹sis s̄ ira odio v̄ inuidia. Aut sis ab ani
passiōmb⁹ alien⁹. Nā si turbat⁹ anim⁹ tu⁹ fuerit a
loquēdo abstinere debebis a mot⁹ aī turbatos cohī
beb. Ait ei tulli⁹ **V**irt⁹ ē cohibere mot⁹ aī turbatos
ac appetit⁹ obediētes efficere rōmī. Et iō tacere v̄; ira
tus. Quā ut ait seneca. Trat⁹ nichil nisi crīmī los
qui². Quare dixit catho. Trat⁹ de re incerta contē
dere noti. Ira ipedit animū ne possit cernē verū. Et
ati⁹ dixit. lex videt iratū. Trat⁹ nō videt illā. Vnde a
oudi⁹ dixit. vīnce aīm irāq̄ tuā q̄ cetera vīncis. In
a tulli⁹ dixit. Tra pcul absit cū q̄ mil recte fieri mil cō
fiderari pōt. Que m atiq̄ pturbatōne fūt ea nec cō
ter fieri pñt nec ab his q̄ adfūnt approbari. Vides ḡ
q̄ta mala faciūt in hoīe passiōes iste. ira odiū inui
dia amor tristitia libido. Ait ei satusti⁹. Oēs hoīes q̄
de reb⁹ dubijs cōfūtāt. ab odio aīcīcia ira atq̄ mīa
vacuos eē decet. Qm̄ nō facile anim⁹ verū puidet vbi
hec officiūt. Quare anim⁹ his passiōmb⁹ turbat⁹ n̄
verū videt q̄ sūt morbi aī ip̄; exēcātes. qd̄ egregie
testa² petr⁹ alphōsi⁹ dicēs. Natuā h̄; hūana ut aīo
quoq̄ pturbato in vero falso q̄ discernēto discretōz
mīs careat oculo. Et si de ira irato atq̄ iracūdo sciēvo
lueris lege in libro quē cōposui de amore a dilectōe
dei a aliaq̄ verū a de forma vite. In titulo de amicī
cia iracūdi hoīs vitāda. Etiā certe caue debes ne vo
lūtas dicēdi intantū te moueat atq̄ ad dicēdū indu
cat q̄ appetit⁹ tu⁹ rōmī nō cōsentiat. Ait ei Salomō.
Sicut vībs patēs a fine muroq̄ ambitu. itavir qui
nō p̄t cohibere sp̄m suū in loq̄ndo. In etiā dici cōfue
uit. Tacere q̄ nescit loq̄ nescit. Restit⁹ ḡ stult⁹ loqui
q̄ tacere nescit. Nā a qdā sapiēs int̄rogat⁹ cur tās
tū taceret. an q̄ stult⁹ eēt. Rñdit. Stult⁹ tacere non

potest. Alibi Salomō dixit. **A**ut̄ tuū a argētū tuū
cōfla. a verbis tuis facito staterā a impōni ori tuo
stenos rōs. **E**t attēde ne forte labaris in lingua et
sit casus tu⁹ insanabil⁹ in morte. **E**t iter⁹ idē ait. **O**r
custodit os suū custodit aīa; suā. **Q**ui āt in cōsidera
tus ē ad loqndū. sentiet mala. **E**t etiā Catbō d. Vir
tutē p̄mā puto ap̄escere linguā. **D**proxim⁹ ille deo q̄
scit rōne tacere. **T**ercū punctū est.

Rēras teipsū a teipō in aio tuo recogites. q̄s
es q̄ atiū rep̄tēdē vis v̄l alijs dicē v̄l v̄t̄ de siti
victo v̄l facto valeas rep̄tēdi. nā dixit b̄tūs Paul⁹
in ep̄la ad rōnos. **I**ncusabil⁹ es o hō q̄ iudicas. na;
teipsū z̄dēnes si eadē agas q̄ iudicas. **E**t in eadē ep̄la
sb̄dit q̄ ergo atiū doces teipsū ^{non}doces q̄ p̄dicas nō fu
rādū. furaris. **Q**ui dicas nō mecādū. mecaris. **Q**ui
abhoīaris idola sc̄tilegiū facis dū int̄honoras. a ca
tho d. **Q**ue culpa ē soles ea tu ne feceris ip̄e **T**urpe ē
doctori cū culpa r̄darguit ip̄z. nā bñ dicēa male opa
ti mil atiū ē q̄ se p̄pa voce dānare. ut Aug⁹ ait **E**t ati
bi idē catbō ait **A**lteri⁹ d̄cū; l̄ factū ne carpsit v̄nq̄
Exē⁹ siti. ne te deridat alt̄ **V**n greg. ait. **O**r bñ doc̄; a
male viuit. q̄lt dānari d; diu instituit. **P**riusq̄ igī²
atiū culpes a vicījs sīlībz īnocēs eē cuēs. q̄d idē gre
gōrēt dices. **O**r atiū arguit de p̄ctis a p̄ctis d; eē atie
n⁹ **E**xē⁹ xp̄i q̄ mutierē in adultio dēphēsā absoluīta
liberauit a p̄essimis iudeis q̄ accusabāt a iudicabāt
peccatē. cū ip̄semet scelerofissimi forēt. **T**erreā² hic
iudices formicarij adulteri auari īusti tā spūales q̄
seculaēs. de q̄bz ait salomō **J**udiciū durissi⁹ fiet his
q̄ presūt. a seq̄ qm̄ potētes potēter tor̄nta paciēter

Rēras a teipso intra te. **T** Quartū punctū
q̄s es q̄ dicere velis. **V**t̄ bñ doct⁹ v̄l in doct⁹
Etia quod dicere velis bñ sapias alio qn bñ dicere
non valeres. **N**am qdam sapiēs interrogat⁹ quos
modo optime poss̄ dicere. respondit. **S**i tantūmō di
xeris q̄d bñ sciēt. **E**t iefus sydrac. **S**i ē tibi itellāus

Responde primo tuo. si autem sit manus tua super os
tuum. ne capiaris in verbo indisciplinato et confundar.

Quintū punctum.

Rebras quae erit effectus tue locutonis. nam quidam ab
imiao vide bona quam malum effectum habet. Queritur
non solum principium sed etiam finem effectum regere debes
Vnde Paphilus dixit. Primum principium finem spectat prudentia
verum. Finis principium hoc omne decet. Verbi principium
finem circumspicere debet. Ut melius possis premeditare loquendo.
Si autem verbum quod dicere vel dubium appareat utrum bonum
nihil efficiuntur habitus fit. an non. silere debet potius quam dis-
cere. Nam dixit Petrus alfonius quod fuit optimus philoso-
phus. Si dicere metuas unde permitteas. quod est melius non
quam sic Sapientia enim magis expedire tacere pro se. quam loqui
contra se. quod paucos vel neminem tacendo multos loquendo
circumuentos vidimus. Quod pulchre voluit quod ait. Sit
ta uisse nocet. nocet enim sepe loquutus. Verba enim sag-
gittis sunt quasi filia. facile emituntur difficile retrahuntur.
Quare dicendi consuetudine euolat emissum irrevocabile ver-
bum. Hoc vult Aristoteles. Quod semel dictum est amplius resumiri non potest. Ergo in dubiis melius est tacere quam dicere. si etiam factis dubiis melius est non facere quam facere. ut ait Tullius dices. Bene precepit quod vetat agere quod dubites equum an iniquum sit. Euntas enim pro se tu-
cet dubitato at significatoe continet iniurie. et aliud
dixit. Si quod dubites ne feceris. Certe omne iudicium
quod dubitatum fuerit fugito. Ad intelligentiam exposi-
torem huius dictoris quae multa notari possent. Sed ista
quoniam puncta superposita breuitatis causa tibi sufficiant

Sequitur de quid loqueris.

Predictis notatis diligenterque cognitis super hac
dictioe quae. sequitur videlicet aliquis expositois causa super
hac dictioe quid. et habens decem puncta.

Primum punctum de quid loqueris.

Requirere debes in primis utrum vero vel falsum. Ait
enim Iesus syracusae. Ante oia opera tua verum

precedat te. a ante oēm actum cōfiliū stabile. Sup
om̄ia em̄ veritas est colenda q̄ sola deo hoies prios
facit cū ipse de⁹ v̄itas fit. ipsomet hoc testāte cū dix^t
Ego sum via v̄itas a vita. Si ḡ loq̄ debreas veritatē
om̄i mō dicas. mēdacio doloso pem⁹ fugato. vñ p=pheta.
Os iusti meditabi⁹ sapiētiā. a lingua ei⁹ lo-
quet⁹ iudicium. veritatē vel s̄mā verā. vñ Salo. in
eccāstico. Poti⁹ diligēd⁹ est fur. q̄ affidu⁹ in mēda-
cio. Et ati⁹ dixit. Acq̄esce veritati siue a te plate. siue
tibi oblate. Et etiā cassiodor⁹ Pessima cōfuetudo ē
despicere veritatē purā. in q̄ nichil imiscea⁹ falsitatē
Nā ut idē ait. Bonū est v̄q si nō aliqd ibi imiscea⁹
aduersū. Idē intelligo eccl̄ de simplici v̄itate. Ait em̄
Sene. Oō ei⁹ q̄ veritati opam dat. in cōposita a sim-
plex eē debz. Ita ḡ veritatē loq̄ debes. ut dcm tuū ha-
beat pōd⁹ iurisiurādi. a nichil int̄fit int̄ tuā simpli-
cē assertiōne a iurisurādū. Nā ut ait Sene. Dictū q⁹
nō habz fine iureiurādo pond⁹ ei⁹ q̄ iurisiurādi pōd⁹
vile ē. Et ite⁹ idē dic̄ in ti. de forma honeste vite. ni-
chil tibi int̄fit. an affirmes an iures. de religiōe a fi-
de scias agi vbiq̄ de veritate tracta⁹. Nā et si iure
iurādo de⁹ nō muoca⁹. a muocat⁹ nō fit testis tñ nō
trāseas v̄itatē. nec iusticie trāfilias legē. q̄ si atiqñ
cogaris vti mēdacio. vtere nō ad falsitatē sed ad ve-
ri custodiā. Et si cōtigerit fidelitatē mēdacio redimē
nō mētier sed poti⁹ excusaber. q̄ ibi honesta cā est
iust⁹ at secreta nō pdit. tacēda ei⁹ tacet. loq̄ndā loq̄
Atq̄ illa par ē secreta tranq̄llitas. v̄itatē ḡ purā di-
cas a simplicē. a deū roga ut v̄ba mēdaciō lōge a te
faciat. Nā a Salomon rogauit deū dices. rogauit te
dñe ne deneges michi anq̄ moriar. vanitatē a v̄ba
mēdaciō lōge fac a me. mēdicitatē a diuidas ne dede-
ris michi. ne opulsus egestate furer a piurē nomē
dei mei. Et sic nō des loq̄ misi v̄itatē ita nec facē. Dix^t
enī btūs Paul⁹i ep̄la. ij. ad corin. Nō ei⁹ possim⁹ ad
uersus veritatē loq̄ sed pro veritate. a tale veritate;
a ij.

dicas que tibi credatur. **A**lioquin pro medacio repus-
ta sicut ecouerso. vice veri obtinet quod falso credi. **E**t
ideo dixi supra dolosum medacium permisum fugato non em-
est iudicandum medax quod dicit falsum quod putat verum. **Q**ui
quod tu in ipso est non fallitur nisi ipse fallitur. **E**cce tra mentis
qui dicit esse verum quod putat falsum: nec est liber a medias
eo quod ore nescies verum loqui. scies autem veritatem mes-
titur. ut batus Augustinus. **V**nus mes tria verbis medax
est a pestifera. ut testa Esopus. Omne genus pestis su-
perat mes dissona verbis: quod quidem peste multum labo-
rant dignitatibus cupiditate: quod preclare dicit salustius. Am-
bicio multis mortales falsos habere coegerit: alius clau-
sum in pectora: aliud in lingua promptum habere.

Secundus punctus.

Verum regres quod dicere vis: utrum sit utile graue et
profitabile. aut sit vanum in manu. Verba enim utilia
virtuosa et profitabilia sunt dicere debemus in manu vero pe-
nitentia filiere. Ait enim seneca de forma honeste vite homo
quoque tu non sit manus sed aut sole: aut doceat aut
principiat aut moneat. Et paulus in epistola ad thymotheum
dixit profana et vaniloquia erunt. **T**ercius punctus.

Requeras an dicas quod rationabile sit: an irrationalis
rationabilitia verba sunt dicenda. Irrationalitas
vero sunt tacenda. Nam quod ratione caret non potest esse diuturnum
quod enim rationem secundum portat totum mundum vimat. non scriptum
est. Si vis vincere totum mundum te subice rationi. Ratione ei
munita est adolescentia: et etiam dicere coepit. Hunc ad-
hibita ratione certus quod optimum sit: neglecta vero mul-
tis implicant erroribus. **Q**uartus punctus.

Requeras ut dicas quod asperum vel dulce: aut quod mol-
le dulce vel suave. dulcia enim verba sunt preferenda
Contraria vero tacenda et permisum obmittenda. Dixit enim ie-
sus sydiac. Typie a psalterio suauem faciunt melodiā
super utramque autem lingua suavis. Et iterum idem dixit. Ver-
bum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos.
non et dicere coepit. Silvia tenet leporē sapiētis lingua

Leporem. Et pamphilus. Excitat a nutrit facū dia dul
cis amorē. Mollia etiā verba nō dura dicēda sunt
Ait em̄ salomō mollis sermo frāgit irā. Fmo q̄ dus
rus fuscitat furorē. Hoc idē tulli p̄dare di. Nō fac
le dictū est: q̄ topere cīiat aīos comitas: affabilitis
tas q̄ sermonis. ¶ Quint⁹ punct⁹.

R Eq̄ras an dicas qđ pulcr̄ a honestū an turpe
v̄l matū. nā pulcra a honesta verba dicēda sūt
turpib⁹ a matis dimissis. ait eī btūs Paul⁹ in ep̄la
p̄ma ad corin. Nolite seduci corrūpunt bonos mo
res colloq̄a mala. a atibi idē dixit in ep̄la ad ephesi
os. Ois fmo mal⁹ de ore vestro nō p̄cedat. Et iter⁹ i
eādē ep̄la subdit turpitudo aut stultiloqu⁹ a scurriti
tas q̄ ad rē nō p̄tinet nō nomīe in vobis sicut dec̄ sā
ctos. Et sene. dixit de formula honeste vite. A v̄bis
q̄ turpib⁹ abstinet q̄ licētia eoz iprudētiā nutrit
Et salomō dixit. Hō assuet⁹ in v̄bis ip̄o perij h̄ eru
die⁹ cūctis diebz vite sue: h̄ sp̄ in grā sale fit cōditus
Ait em̄ btūs paul⁹ in ep̄la ad coloēses. Sermo h̄o
sp̄ in grā sale fit cōdit⁹ ut sciatis quō oporteat vni
cuiq̄ respondere. ¶ Sext⁹ punct⁹.

R Eq̄ras ne qđ dicas obscurū v̄l ābiguū. S; dicē
debes clāq̄ a aptū. Dicit eī lex. Nichil interest
neget q̄s aut taceat an obscure r̄n̄deat q̄ntū ad hoc
ut incertū dimittat interrogantē. Scriptū est ei sāct⁹
est mutū ee q̄ q̄s nemo itelligat dicere. Hic ē ut ne
mo sophisticē loq̄ dēat fmo eī sophistic⁹ obscur⁹ ē a
deceptori⁹ Ait eī iesus sydrē q̄ sophisticē loq̄ odib⁹
esta oī re defraudabi⁹ nō eī data est illi a deo gratia.

R Eq̄ras ne qđ iniuriosū v̄l facias. Scriptū est ei m̄
tis iniuria⁹ qui v̄m̄ facit iniuriā Vñ Jesus sydrac d.
Om̄es iniurie primi ne memineris a nichil agas in
operib⁹ iniurie. Vñ Cassiodor⁹. Injuriā v̄m⁹ cōpas
go totā cōuertit. a etiā Paulus in ep̄la ad coloē
ses ait. Qui em̄ iniuriā facit accipiet q̄s imq̄ gessit

Et Seneca in epistola. Ab alio expecta quod alteri feceris a hoc in alio de quilibet iniuria a contumelia a maxime de illa quod sit sub similitudine boni. Ait enim Tullius. Nulla maior aut capitior est iniuria quam eorum quod tunc cum maxime falluntur. id agitur ut boni viri esse videantur. In iniuria namque et contumelia tamquam pessime sunt ut non solum cuiuslibet singulariter noceat. Sed etiam ciuitatibus et regnis que propter terrena destructionem et mutationem patiuntur. Nam ut ait Iesus sydrael. Regnum a genere in generem transformatum propter iniusticias iniurias et contumelias. Et non solum a dicto vel faciendo alteri iniuriam. Cohibere te debes atque cessare. Sed etiam alteri volenti dicere vel facere iniuriam obstat deus si comode potes. Ait enim Tullius in libro de officiis eiusdem proposito. Duo sunt iniusticie genera unum eorum quod inferunt in iniuriā Alterum eorum quod ab his quibus inferuntur si possunt non propter sunt iniuriaz. Et tamen est via unum quod non obstat iniuriati si propter quod si parerent aut patriam aut amicos deserant. Si comode perinde dixi quod ea demum fieri posse dicimus quod comode fieri perinde ut lex nostra dixit. Si autem alius tibi iniuriā dixerit tacere deus. Nam ut ait Augustinus in libro de summo bono. Gloriosus tacenda est iniuriā fugere quam rindendo superrare.

Octauo punto

Bequiras ne quid irrisoriū dicas neque de amico neque de quilibet alio. Scriptum est enim Amico nec ideo ludere quod debet liceat. Et iterum. Non amicus Iesus genitus irascitur inimicū atque propter derisiones de se factas tecum cito ad uba puenerit aut ubera cuiuslibet atque irrisio de se facta displicet. Irrisio facit ut amor inter eos minuitur. Et sed et regulam amoris. Si amor minuitur cito deficit et raro conualescit. Et certe propter derisiones factas cito disceretur tibi quod nolles audire. Nam dixit salomon. Qui temere manifestat vicia sua interpellante audiet crimina. Et Mercialis dixit. Derides alios non inderis abibis. Et iterum idem. Si ridens alium vel si rideris utrumque culpa est in aure prius turpe sequens vero magis. Requiras ne quod dolosum dicas neque sediciosum. Dixit enim propheta.

Disperdat dñs vniuersa labia dolosa a lingua ma-
tiloquā. Et idē preclare querit. Quid detur aut ap-
pona ad linguā dolosam. Et rñdet vbo terribili-
da būtur acute sagitte potētis dei cū carbomibz desolato-
rijs. Cauendū tibi sume ne aliquid sediciorū dixeris.
Nihil em̄ est pñciosi in ciuitate q̄ seditio vbi se-
ditio ibi ciuiū diuīsio. Sed ut ait dñs. Om̄e regnū
in se diuīsū desolabī a dom⁹ sup̄ domū cadet.

¶ Non puncto.

Rebras ne qđ supbū dicas. Nā dixit salomon.
Vbi fuerit supbia ibi a cōtumelias. vbi āt hūi-
tias ibi sapientia simul cū gl̄a. Et Job. Si ascēderit
vsc̄ ad celos supbia a caput ei⁹ nubes tetigerit q̄si
sterquilinū in fine p̄detur. Et Iesus syd̄ac dixit. Odi-
bilis est corā deo a hoib⁹ supbia a execrabilē oīs mi-
q̄tas. Et iter⁹ obiurgatio a iniurie annullabūt sub-
statiā a dom⁹ q̄ nimis locuples est ānullabit⁹ sup-
bia. Et ita dare p; q̄ supbia facit hoiez odibile ap̄s
oēs. a destrūt oia q̄ possid; dona. Qd̄ multū egregie
testa⁹ qđā dices. Si tibi copia si sapiētia formaq; de-
tur. Sola supbia destruit oia si comite⁹. Deniq; req̄
ras ne v̄bū oīosū dicas. Sēptū est nāq; de oī oīoso
verbo reddituri sum⁹ rō e; Sit itaq; v̄bū tuū efficax;
nō inane. v̄nabile dulce. suave. molle a nō duru;
pulcu; a nō turpe. v̄l matu; a nō obscuru;. nō abiguū
nō sophisticiū nō iniuriosū nec sediciorū. nō irrisoriū
nec dolosū nō supbū nec oīosū. hoc deniq; trado tibi
p̄ regula generati q̄ oia facta q̄ pietate; caritatē a
vereādiā nrām ledūt. Et ut ḡniale dicam q̄ tra bo-
nos mores fiūt; nec nos facere posse credēdū ē ut lex
nrā dic̄. ḡ nec ea dicere dēm⁹: Ait ei⁹ socra. Que facē
turpe ea nec dicē honestū puto. Honesta igr sp̄ dicē
dēs nō solū int̄ extrancos s̄ ec̄ int̄ tuos nec em̄ int̄ bo-
nestis v̄bis int̄ suos vti d;. q̄ honest⁹ int̄ alios esse
desiderat. Cū in oī pte vite honestas pñcessaria est
Et certe h̄ sint infinita exēpla sup̄ h̄ verbo q̄ ad eius

expositō em a intelligētiā dīcī possent. Sed hec ad
pīns tibi mi fili dicta sufficiāt.

Cui loqndū sit habz puncta septem.

Habito tractatu sup his duab⁹ dōib⁹ q̄s a qd. Ac
cedas ad tractandū sup hac dōce cui. Et sūt isti⁹ cō
sideratōis puncta septem.

Prim⁹ punctus.

Om̄ loq̄ desideras: reqras cui loq̄ris vtr̄ amico
vel alteri. Amico loq̄ bñ a certe potes: q̄r mīhil
est dūla⁹ q̄ hēe amicū cū q̄ tamq̄ cū teipso loq̄ris.

Nō tñ talia loq̄ris de qb⁹ p̄palādis a publicādis ti
meas: si imimic⁹ postea fier; Ait em̄ seneca in ep̄lis.

Sic loq̄ris cū amicis tāq̄ de⁹ audiat a sic viuas auz
hoib⁹ tāq̄ de⁹ videat. a ali⁹. Sic hēas amicū ut n̄ ti
meas ip̄m fieri imimicū. Vn̄ petr⁹ alpb̄sus Prop̄t̄

amicos nō pbatos p̄uide². semel de imimicis a mil
lesies de aicis: q̄r forsan amic⁹ qñq̄ fiet imimic⁹. Et

sic leui⁹ poterit p̄q̄rere dānū suū. Secretū ḡ tuū de q̄
nō vis ut scia² v̄l nō potes hēe ūfiliū quin reuele² tis
bi soli hēas nullaq̄ manifestes. Ait ei iesus sȳdrac

Amico a imimico nōli enarrare sensū tuū. a si ē deti
ctū tuū nōli denudaē. Audiet ei te a respiciet te a q̄si
defendēs p̄ct̄ tuū ūridet te. Et ali⁹ ait. Qd̄ secretū

eēvis nemī dicas. a ali⁹ Vix existimes ab vno posse
celari secretū. Et ali⁹ Cōfiliū ū secretū tuū abscōditu;

q̄i in carcē tuo ē reclusū. Reuelāte ūo te i carcē suo te
net ligatū Quare dixit. Qui ūfiliū suū retinz̄ i corde
sui iurē meli⁹ etigē. Nā tuti⁹ ē tacē q̄ ut taceat ali⁹
rogare. Cōcordat señ. Si tibi p̄pi nō ip̄asti ut tacēs:
quō ab alio ūfiliū q̄ris. Si at ūfiliū secretū hēe vo
luer̄ aicissimo fideli a pbato atq̄ secreto i dōmittas

Suadz̄ ei salo. Multi pacifici fint tibia ūfiliari⁹ v̄n⁹
de mille. Et catho Cōfiliū archanū tacito ūmitte so
dati. Corpis auxiliū medico ūmitte fideli. Imimico
at nō multū loq̄rl nec secreta tua illi detegas. B̄ pul
tre docz̄ q̄ ait. Nec ūfidati secreta nec detegatt̄. Cū qb⁹
egistis pugne discimia tristis. a alibi idē d. Nulla

fides hosti tibi sit q̄ talia nosti. Pro r̄sus a hosti tib⁹
bi sit p̄suasio v̄l. Et hoc dico tibi etiā si cū imimico
in grā; redier̄. Sc̄ptū est ei cū imimico tute nemo in
grā; redit. vapor ei odij sp̄ lat; in pecto ē imimica Vñ
sene. Nūq̄ vbi diu fuit ignis deficit vapor. q̄re idē
ait. Pro aīco poti⁹ expedit occidi q̄ cū imimico viue
Vñ a salo. Imimico antiq̄ ne credas met⁹. Et si hūi
tis vadat a curu⁹ nō credas illi capt⁹ ei est vtilitate
nō aīcida Reuti⁹ volūtate ut capiat fugiēdo q̄ nō po
tuit pseq̄ndo. Et atibi idē verbū horribile st. In oculis
tuis illacrimabi⁹ imimic⁹. Et si viderit tps nō fas
tiabi⁹ sāguine tuo. Et petr⁹ alphōsus di. Ne associes
te imimic⁹ tuis: cū alios poter̄ repire socios Que
ei mala egeris notabūt. q̄ no bona fuerūt demigbūt.
cū oib⁹ demiq̄ caut̄ loqndū a facēdu⁹ est: q̄ multi
credū⁹ amic⁹: q̄ reuera fint imimici. Nā oēs ignotos
q̄i imimicos suspicādos asserit. Ait em̄. Nō egredie
ris viā cū aliq̄ misi p̄us eū cognouer̄. Et si q̄s q̄ i via
tibi ignot⁹ te associauerit: iterq̄ tuū inuestigauerit
dic te velle lōgi⁹ ire q̄ disposueris. Et si detulerit lā
cā vade a dextris. si ensem vade a sinistris.

Rēras vtr̄ insipiēti an sapi. **S**c̄ps punct⁹.
Benti loqris Ait ei salo. In aurib⁹ insipiētiū nō
loqris. q̄ despiciēt doctrinā eloquij tui. Et iterq̄ Vir
sapiēs si cū stulto stēderit siue irasca⁹ siue rideat non
inueniat req̄ez. Et iterq̄. nō recipit stult⁹ v̄ba pruden
tie misi ea dixer̄ q̄ versan⁹ in corde suo. Et iesus sydēc
Cū dormiēte loq⁹. q̄ narrat stulto sapiētiā a in fine
narratōis dicet: q̄s est hic. **T**erc⁹ punctus.

Rēras ne cū irrisore loqris. Sc̄ptū est em̄. Cū
irrisore cōsortiū nō habeas loqle eius assidui
tatē q̄si toxica fugias. Societas ei⁹ cui loqris est al
terna affabilitas. Et salomō. Noli arguē irrisorē ne
te oderit. Argue sapientē a diliget te. Et sene. dicit.
Qui corripit irrisorē ipē sibi iuriā. q̄ arguit ipū ipē
sibi maculā querit. **Q**uart⁹ punctus.

Dequiras ne cū tinguoso vñ loquaci colloquiū
habeas neq; cū amicis u latrātibz a mordacibz
Ait eī p̄p̄ha Vir tinguosus nō dirigetur in tra. Et ie
sus sydēc st Terribl est in cātate sua hō tinguosus
Et temerari⁹ in vbo suo odibl est. Et ite q̄ odi lo
q̄atātē ext̄guit maliciā. Et alibi idē dīc. Cū viro tin
guoso nō loq̄is. in ignē illi⁹ sternes ligna. Et alibi
idē ait. Nec cū fatuis s̄filiū habeas nō ei possint di
ligē mīsi q̄ eis placēt. Itē cū amicis nō multū loq̄is.
Ait eī Tulli⁹. Rō amico⁹ pemit⁹ abiciēda est. Cimos
grece latine s̄i camis. In amicā dicūt⁹ latrātes ut ca
nes de q̄bus a s̄lab⁹ st dñs. Nolite picere margari
tas inter porcos.

Quinto puncto.

Dequiras ne cū matiuol⁹ multū atēdas. Ait em̄
Aug. Sic igm̄s q̄ to magis ligna suscepit sp̄ in
maiorē flāmā erigi⁹. Ita mal⁹ hō q̄ to magis vō em̄
audierit sp̄ in maliciā excitabi⁹. Vn Salo. In malis
uolā aīaz nō itrat sapia. Quae catho st. Cōtra vbo
sos noli atēdē vbbis. Sermo da² cūctis aī sapia pauc⁹

De q̄ras ne de secretis cū ebrio vñ // Sexto pūcto
multi ē mala loq̄is dīc em̄ salo. Nullū secretū
est vbi regnat ebrietas. Et ati⁹ dīc Gartulitas mu
ticeq; id solu⁹ no uit celare q̄s nescit. Septio pūcto
Demiq; req̄ras q̄bz audiētibz aliqd loq̄e. Scrip
tū est ei. Prospice te circū: si vis pferro simistr⁹
Ne liceat forsan q̄ maledicat idē. Et certe multa exē
pla ad expositōe; a intelligentiā h̄⁹ dictōis cui pom̄
possēt. Sz ista in pñti tibi carissime siti sufficiant.

DCur loq̄ndū sit req̄rendū est a sunt qñiq; seruāda
Vnc accedam⁹ ad expositōe; h⁹ adūbñ Cur. Et
certe ist⁹ Cur cām req̄rit. Req̄ras ergo tui dicti
cām. Nā sicut in factis a facēdis cā est req̄renda di
ctēte Señ. Cuiusq; facti cām req̄re a cū iniciauerē exi
tus cogitabis. Ita q̄ in dictis cā est req̄renda. Et si
aut fine cā mil agi⁹ nec iracūd⁹ fortuitis casib⁹ impli
ca². ut cassio. dixit. Ita sine cā mil dicere dēs. Et siē

in qualibet re cōposita q̄d duplex causa repetit⁹ efficiens material⁹ formal⁹ atq; final⁹. Ita a in dictis nostris q̄d duplex cā qñq; repi⁹. Cā material⁹ atine⁹ s̄b qđ. Formal⁹ s̄b quō. Cā efficiēs sub q̄s 5; in pñti loq̄mūr de cā finali. quā cām q̄rim⁹ p̄ Cur. Cā igit⁹ finatis tui dicti sit aut p̄ dei fūicio; aut p̄ hūano cōmodo; aut p̄ vtroq; aut forte p̄ amico aut p̄ oib⁹ p̄dās. Pro dei fūicio ut faciūt p̄dicatoēs seculares a spūales. Pro hūano cōmodo ut caufidici a alij oratores. Nā scđm btūm aug. Lic⁹ aduocato vēdere iustā ad uocatōem: a iurispīto vēdere iustū cōfiliū. Et hic qñ dicas v̄ba p̄ hūano cōmodo. Reqras qđ sit cōmodū a q̄le: debz em̄ eē pulc̄ nō turpe. q̄ scđ; leges. Turpia luc̄ sūt ab hoib⁹ xpulsanda. Quare sene dīc. Turpe luc̄ vel dispēdiū fugito. Et atiq; valde p̄clare ait. Luc̄ cū mala fama dānū est appellādū. Et atibi scđtū est. Mallē p̄didiſſe q̄ turpit accepisse. D; etiā eē cōmodū moderatū: cōponi⁹ eī cōmodū ex cū a ex mō. Nā ut ait Cassiodor⁹. Si cōmodū mēsurā ex cesserit vim sui nois nō hēbit. D; etiā eē naturale a q̄ si cōe. r. cū cōmodo nrō a alieno. Ait em̄ lex nature Equū ē neminē cū alteri⁹ iactura fieri locupletiore. Qs Tulli⁹ magnifice dicit. Neq; timor neq; dolor neq; mors neq; alis qđ extrinsec⁹ accidē possit: taꝝ ē stra naturā q̄ ex alioꝝ in cōmodo suū augere cōmodū a maxie de exiguitate mēdici. Ait eī cassio. Vlt̄ oēs crudelitates ē diuitē velle fieri de exiguitate mēdici. Pro vtroq; aut r. p̄ dei fūicio a hūano cōmodo dicūt verba sāc̄dotes a clericī seculares p̄ncipalē p̄ dei fūicio: scđario p̄ suo cōmō. Viuē em̄ dñt de altari ut decreta clamāt. Et etiā paul⁹ in ep̄la. i. ad corin. ubi dīc. Qui altari fuiūt cū altari p̄ticipāt. Ita a dñs ordinauit his q̄ euāgeliū denūciāt de euāgeliō viuē dñt. Quidā tñ clericī cām cōfūtant q̄ p̄ncipalē faciūt a dicūt v̄ba p̄ hūano cōmodo a p̄ bonis p̄bendis. a scđario p̄ dei fūicio qđ facere nō dñt. Cā nō dicēdip

amicō te monere d; dū tamē verba sīnt iusta a hone
sta. **L**ex eī amicicie fīm tulliū. **H**ec est ut nō roges
m̄res turpes nec faciam⁹ rogati: nō em̄ p amico fa
cere v̄l dicē dēs q̄d ad p̄ctiū ptin;. **N**ā fīm regulā iu
ris nō est excusatō p̄cti si amici cā peccaueret. **A**mici
em̄ crīmīa si feras facis tua. a q̄d pl̄ ȇ bis peccat q̄
p̄ctō obsequi; accōmodat crīmē fībi parat q̄ no cēte;
adiuuat. nā soci⁹ fit culpe q̄ no cēte adiuuata māxie
in re turpi duplex ȇ p̄ctm. **A**it eī Señ. In turpi re pec
care bis est derelinq̄re. **I**n opē ȇo amicū defendē dēs
ut ver⁹ defensor dicaris. **A**it eī cassiodor⁹. **I**lle p̄rie
defensor est dicēd⁹ q̄ defendit in opē. **P**ro oib⁹ ȇo pre
dictis libēti⁹ v̄ba fundas v̄tilia videl; p̄ dei fīncō et
hūano cōmodo a amicaytilitate. **E**t l; multa exēpla
ad expositōe; h̄ adūbi⁹. **C**ur dīcī valeāt hec brevita
tis causa tibi sufficiant.

DQuō loqndū sit sunt quīnq̄ modi seruandi.
Redictis auditis a intellectis sup hoc adūbio.
Cur expositōe; a intellectū audias h̄ dictōmis
Quō a certe ist⁹ quō formāa modū req̄rit. ḡ cū lo
q̄ris modū dicēdi req̄res. **N**ā sic in reb⁹ mod⁹ ȇ fūā
d⁹ de q̄ dīcī ɔfue⁹. **O**ib⁹ adde modū mod⁹ ȇ pulceri
ma virt⁹. **V**ltra eī modū a citra modū nichil ȇ rectū
q̄d multū elegāt a p̄clare dīc orati⁹. **E**st mod⁹ i re
b⁹ sūt certi demiq̄ fines. q̄s v̄tra citraq̄ neq̄t ɔsistē
rectū a ita i dictis si mod⁹ omittāt nichil laudabile po
terit inuēiri. **A**it eī cassiodor⁹ mod⁹ vbiq̄ laudād⁹ ȇ.
Mod⁹ itaq̄ tu⁹ fit q̄ntuplex: videl; in p̄nūciatōe in
velocitate: in tarditate: in q̄ntitate: a in q̄ltitate. **V**i
dēdū est ergo q̄d fit p̄nūciatō. **P**ronūciatō est ver
b⁹ dīgtas reb⁹ a sensib⁹ accōmodata a corporis mo
deratō. **H**ec em̄ intantū excellit ut sc̄dm fīnam mar
citulij. q̄ indocta oratō laudē ɔseq̄tur si optime feraz
Et q̄nus exposita sit si indecēt dīca² ɔtēptū irrisionez
q̄ merea². **I**n p̄nūciatōe itaq̄ primū exerceri d; w̄c
a sp̄ūs moderatō corpora lingue motus via⁹ q̄ si q̄

sint oris. diligēti cūra emēdanda sūt. ne verba sint
inflata: vñ alleuata. vñ in fauicibꝫ frēdentia. nec vñ
immamitate resonātia. nō aspera frēdentibꝫ vñ hy-
antibꝫ labijs plata. Sed p̄fima eq̄lt vñ lemit a clare
pnūciata. ut suis queq; materie sonis enūcētur. a
vnūq; verbū legittimo accētu decore²: nec īmode
rato clamore vñcifere² nec oñtatois cā frāga² oratio.
ven p locis rebꝫ cauf a tēpibꝫ dispēsanda ē. Nā alī
qua simplicitate narrāda sūt: atq; autoritate suadē
da. Alia cū indignatōe deprimēda: alia miseratōe
flectenda. Ita ut vox a orō semp sue cause cōuemis-
ant: seq̄tur ergo ut q̄ leta sunt leto vultu pnūciabū²
que tristia tristi vultu: q̄ crudelitā minaci vultu dicē-
da sunt. Qd̄ p̄clare docet orati² dices Tristia mestū
vultū verba decēt. iratū plena minarū tu dētē lasciuia
seuerū seria dicta. Observādū est etiā ut sit recta fa-
cies: ne labia detorq; antur: nec magn² hyat²: nec su-
pin² & supp̄sus vult²: nec deiecti in terra oculi a in-
clinata ceruix: nec eleuata aut deppressa supercilia q̄
michil pōt placere qd̄ nō deceat. Et h̄m tulliū. Caput
artis est dicere qd̄ deceat: labia lābere vel mordē est
deforme. Cū etiā in vicēdis vñbis mod² esse debeat: ore
nō magis q̄ labijs loqndū est. Dicēda q̄ sūt subs-
missa leuiter: matura grauit² inflexa moderate. Cu²
magna dicim² grauiter p̄ferenda sūnt: cū etiā par-
ua dicim² humile cū mediocria tēporāda sūt. Nā ec̄
in paruis caufis michil grande michil sublime dicen-
dū est. Sed leui ac pedestri more loqndū In caufis
vero maioribꝫ vbi de deo vel hominū salute referi-
mus. plus magnificētie a fulgoris est exhibendū.
In compatis vero caufis vbi michil agi² misi ut audi-
tor delectet moderate dicēdū ē. Sz notādū est q̄uis
de magnis rebꝫ q̄sc̄ dicat nō tamē semp magnificē-
ce diceret debz. Nā ut auctoriē seneca de formula ho-
neste vite lauda p̄cē vitupa p̄cā. Sicut rep̄hēdēda ē mi-
mia laudatō sic īmodētavitupatō illa cī adulatōe

hec malignitate suspecta est. in presentia autem sui
aliquis laudari non debet. Scriptum est enim. Laudare pre-
sentem nec ledere decet absentem. In velocitate et tarda-
tate sicut modum regras veritatem alius in dicendo est quod
in faciendo. non enim deus esse velox ad loquendu. sed tardus cum
moderamur competit. Ait enim batus Iacob. in epistola sua
Esto velox ad audiendum. tardus vero ad loquendu. et tar-
dus ad iram. Et salomon dicit. Vidi hoem velocem ad lo-
quendum stulticia speranda est magis quam utilior correctio.
Et cassiodorus. Hoc est regale per dulcibio virtus tardus
in vita proupe et celerius necessaria sentire. Sicut in iudica-
do tardus esse deus. Scriptum est enim Optimus iudicium existit
quod cito intelligit et tarde iudicat. In enim dicti consuevit.
Ad peccatum perit. quod cito iudicat Competes enim mora
in talibus non est reprehendenda. unde quodam. Mora ois odio
est. sed facit sapientiam. Pariformis in filiis regras tar-
ditatem et non velocitatem aut festinanciam. in deliberando
enim utilia mora est tutissima. Scriptum est enim de filiis quod
diu tractaueris puta rectissimum. Velox enim filium sequitur
peccatoria. Et item tria sunt contraria filio festinatio
ira et cupiditas. In faciendo autem per deliberationem velocita-
tem exercetur. Ait enim seneca. in epistolis. Minus dicito quod faci-
as et diu deliberando cito facito celeritas enim beneficium ger-
tum facit. Hoc pulchre dicit satustius. proutque incipias futu-
rum et ubi futuus matueris. factio operatur. Et salomon. Vidi hoem veloce in omni ope suo coram regibus stabuisse. nec erit
intelligible. Et iesus sydricus dicit. In omnibus opibus tuis ve-
loxi esto et ois infirmitas non occurrit tibi. Non tamen tamen
velocitatem exerceas quod operibus perfectos impediatur. In quanti-
tate insuper modum regras non multa dicendo. nam in mul-
tiloquo non deest perit. Et salomon. in ecclesiastice. Multas cur-
ras sequuntur somnia. et in multis somnis inueniuntur stulti-
cia. et alibi idem. In omni tempore bono erit abundatia. ubi autem
sunt vita prima ibi frequenter egestas. Seneca dicit. Nichil equum
poterit nisi quod escere. Et cum aliis loqui minima secundum multa. mo-
derate tamquam loqui et tacere deus. Dicit enim Daphnis. Rec-

mimū taceas nec verba supflua dicas. Audias ergo plurima. respōdeas vero pauca. Nā ut ait socrates. In oib⁹ placere poteris si geseris optima. a loquut⁹ fuerit pauca. In q̄litate demiq; loquēdi modū reqras sc; dicēdo bene. Scriptū est em̄. P̄ncipiū amicacē est bñ loq̄. male dicere vero est exordiū mimiciā. dīcēda i gr̄ sūt v̄ba leta. honesta. lucida. simplicia. cōposita. plano ore. vultu q̄eto. facie cōposita. fine imoderato cachinno clamore nullo p̄ferēda. de quib⁹ Salo mō dīc. Fau⁹ mellis v̄ba cōposita dulcedo aīe a saītas offiū. a hec ad expositōe; a intelligētiā hui⁹ dōcis quomō dicta sufficient.

Guando loquēdū a dicendū fit a q̄ ordine.
Sup̄est demiq; videre de intelligētia a expositōe hui⁹ aduerbñ qn̄ certe ist⁹ quādo tēpus req̄rit. Reqras ergo diligēter tēp⁹ dicēdi simul a ordine. Ait em̄ Iesus sydrac. Nō sapiēs tacebitvlsq; ad tēp⁹ lasciu⁹ at a ip̄intēs nō obseruabit tēp⁹. Seruādo ergo tēp⁹ seq̄uis v̄bū salo. dicētis. Tēp⁹ dicendi tps tace di. Magna em̄ res est v̄cas a filētij tempa mentū. vñ sene. di. Serua itaq; filētiū donec loq̄ tibi fuerit necessariū. Et nō solū tuū silentiū serua. sed a alio q̄ silentiū expecta. Expectare ḡ debes dicēdi tēp⁹ donec tibi p̄beat auditū. Ait em̄ i esus sydrac Vbi nō es audit⁹ nō effundas fmonē a iportune noti extollī i sapia tua. Importuna em̄ est narratō tua qn̄ tibi nō p̄betur audit⁹ a est q̄si musica in huctū. Nā ut idē ait. musicā in huctū iportuna narratō. Et q̄ narrat verbū nō attēxēti q̄si q̄ excitat dormiētē a graui somno. Et nō solū in dicēdo alijs. sed ec in r̄ndēdo tēp⁹ expectare dēs. Nā scriptū est Ne p̄peres r̄ndere donec finis fuerit interrogātis. Nā ut ait salo. Qui p̄ us r̄ndet ante p̄ audiat stultū se eē demrāt a cōfusione dignū. Silt q̄ pri⁹ loq̄t̄ p̄ discat ad cōceptū a iſſionē p̄peāt. vñ Iesus sydrac dīc. Añ iudiciū para iusticiā. Et aīq̄ loq̄ris disce singula Ergo suo loco et

tempore dicenda sunt postero ordine penitus ob-
missa. **N**a; si de predicto loco desideras tpe agruo
pri⁹ historiā dicas q̄ docet rē gestā. Postea vero al-
legoriā q̄ docet mysticū sensū ad eccliam militatē pti-
nentē. **T**ercio vero tropologiā que est ad informa-
tō em bonor⁹ mor⁹. Si vero de ep̄lis tractes pri⁹ loco
pone salutatōem sc̄dō exordiū. tercio narratōe. q̄r-
to petitōem. a q̄nto cōclusionē. **S**i at de cōcionādo in
ambaciatis faciēdis studeas. **P**ri⁹ loco a tempore salu-
tatōem dicas. **S**c̄dō vero cōmēdatōe. tā illoꝝ ad q̄s
ambaciata dirigi⁹ q̄ socior⁹ tecū ambassatā portan-
tiū siue narratōem ei⁹ qđ tibi impositū fuerit. **T**ercō
facies exhortatōem dicēdo suasoria v̄ba ad cōseqndū
id qđ postula. **Q**uarto in oī postulatōe allegādo
modū q̄ id qđ postula fieri valeat. **Q**uinto induces
exēpla de reb⁹ in similitib⁹ negocij⁹ factis a obseruat⁹.
Sexto demiq⁹ assignabis sufficiētē rōe; ad p̄dcā om-
nia. Et hoc facias ad exēphū gabrielis archangeli
q̄ cū missus esset a deo ad b̄tam virginē mariā. **P**ri-
mo posuit salutatōem dices. **A**ve grā plena dñs t̄c̄.
Sc̄dō cōfortatōem siue exitatōem de deo ne timeas
Maria. t̄c̄. Quā exhortatōem pp̄ osuit archāgetus
denūciatōni. Et id q̄ btā Maria turbata fuerat in
salutatōe archāgeti. **T**ercio vero posuit amūciatō-
nem di. Ecce cōpies in vtero a parties t̄c̄. **Q**uarto
posuit modi exp̄ssionē cū dixit. spūscūs supuemet
in te a virtus t̄c̄. **Q**uinto posuit exēphū cū dixit. ecce
elizabet cognata tua. t̄c̄. **S**exto assiguit sufficiētē
rōem ad p̄dicta cū dixit. qđ nō erat impossibile ap⁹
deū om̄e verbū. Si autē de legib⁹ a decretis tractare
voluerit. p̄ mo t̄pe a loco lrām ponas. sc̄dō casū. ter-
cio lr̄e expositōem. q̄rto sīlia. q̄nto straria. sexto so-
lutōnes. Et sic de q̄libet sciētia q̄ ad eā p̄tineat̄ sc̄dō
p̄sens prius a posteri⁹ sunt dicēda. **H**ec demiq⁹ exē-
pla sup hoc aduerbio qñ tibi ad presens dicta suffi-
ciat. Tu at ex ingeni⁹ tibi a deo p̄stito multa sup h̄

a sup quodlibet verbo huius versiculi. Quis quidem
per tuę voluntatis arbitrio poteris cogitare. Nam sicut
abecedario scripture oes voluntur Ita sup hoc dicto
versiculo quod dicā vel taceri debet fere possit inflecti.
Hanc igit̄ doctrinā sup loquēdo vel tacēdo breuitate
prehēsam tibi a alijs tuis fratribus fratris scribere curauit
quod vita fratrum potius in loquēdo vel in dicēdo quod in fa-
ciendo consistit Sene. hoc testāte qui ait. Culpa est mi-
nime conueniens frāto viro occupatio exercēdi lace-
ratos a dilacerādi virtutē. Si autē etiā sup faciēdo
volueris habere doctrinam detraha de hoc versiculo
istud verbū dicas. a in loco illius ponas hoc vobū faci-
as. Vnde dica. Quis. quod. cur. facias. cui. quomodo. quā
req̄ras. Et ita fere oia que dicta sunt supra. a multa
alia poterūt ad vobū facias aptari utile. His demique
auditis circa predicta exercitatōe intētissima a steq̄n-
ti vsu teipſu exerceas. Nam exercitatōe ingenua na-
turā sepe vincit. a vsus omnium magistrorum precepta supe-
rat. ut valeas doctrinā dicēdi ac facēdi in promptu
habere. deū insup exora quod michi donauit predicta
tibi narrare ut ad eterna gaudia nos faciat puen-
re. Amen.

Explicit liber de doctrina loquēdi et tacēdī
ab Albertano causidico brixensi ad instructōem fiz-
siorū suorū compositus // Impressum Colomie apud
Lijslipichen.

